

der er sørget for, at vi har mulighed for at have fuldt optag på bl.a. SOSU-området, og det er også sådan, at vi jo altså har meget tæt samarbejde med netop de områder, der nævnes. Derfor undrer forslaget såre. Det virker, som om Socialistisk Folkeparti er i en lille osteklokke og har bestemt sig for, at de her forslag skal fremsættes. Men det er, som om man ikke har forholdt sig til, at vi faktisk er i gang, og at vi har nogle aftaler, som ikke engang er helt nye – det er aftaler, som har været kendt rigtig, rigtig længe. Det er ikke nødvendigt at komme med dette tiltag nu, når vi har så stort fokus, som vi har, på at få lavet praktikpladser nok og er så dybt bekymrede over, at der er områder, hvor der måske mangler, men at vi i hvert fald arbejder intenst på at få de praktikpladser til rådighed, som vi har brug for.

Jeg må nok også sige, at vi i Venstre har en undren og en bekymring over, at der så står, at mindst 15 pct. af den udførende virksomheds medarbejderstab skal udgøres af personer under uddannelse. Det er dog et tal, som sætter en kraftig begrænsning for, hvem der overhovedet må have lov at komme ind og have en entreprise eller en offentlig licitation. For det vil sige, at meget små virksomheder overhovedet ikke engang kan få lov at få en entreprise i det offentlige, til trods for at de måske har én lærling. Man vil kunne sige: Det er ikke godt nok, de er ikke gode nok. Så staten skal altså også til at beslutte, hvilke virksomheder der må have lov til at byde ind. Det bryder Venstre sig overhovedet ikke om. Vi ønsker det frie udbud, og vi ønsker muligheden for, at alle får chancen for at få entreprisene også i staten, og at vi i det offentlige system i hvert fald sørger for, at vi ikke lægger begrænsninger på optag til uddannelser, men tager alle de elever ind, vi overhovedet kan komme til.

Kl. 19:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Socialdemokratiet, fru Christine Antorini.

Kl. 19:28

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Ligesom med det tidligere beslutningsforslag fra SF, vi diskuterede, har vi også sympati for intentionen i det her. For det handler jo om to forslag, som tager fat på et ganske alvorligt problem, vi har, med, at unge ikke kan få praktikpladser.

Den første del af forslaget går ud på at oprette flere praktikpladser inden for det offentlige om-

råde – stat, region, kommune. Det synes vi er en rigtig god idé. Det er et sted, hvor vi her og nu kan etablere praktikpladser. Det er en politisk beslutning, og det er i øvrigt områder, hvor der mangler hænder. Undervisningsministeren nævnte en række offentlige områder. Men noget af det, som ikke er reguleret på samme måde, vil jo være praktikpladser inden for f.eks. handelsområdet – f.eks. med hensyn til at få HK-lærepladser. Så vi synes, at hele diskussionen om, hvordan det offentlige her og nu kan være med til at løfte lærepladsproblematikken, er meget relevant. Så den del af det er vi med på at drøfte videre.

Den anden del: Der deler vi de bekymringer, som også Venstres ordfører gav udtryk for, nemlig hele diskussionen om, om man skal sætte en fast grænse for antallet af praktikpladser, når det offentlige investerer f.eks. i renoveringer af skoler, daginstitutioner eller andet – hvilket er indlysende at gøre for at få skabt noget vækst i samfundet inden for nogle områder, hvor vi i den grad har behov for at der sker en indsats. Men at pålægge de virksomheder, som byder på de opgaver, at mindst 15 pct. af deres medarbejderstab skal udgøres af personer under uddannelse, mener vi simpelt hen kommer til at give bagslag. Vi er meget enige i den bekymring, der er, for det her handler altså om virksomheder af meget forskellig størrelse med meget forskellige muligheder for at oprette praktikpladser af kvalitet. Det er simpelt hen for rigidt, og det vil betyde, at vi måske i virkeligheden kommer til at ramme mindre virksomheder – som i øvrigt burde have gavn af de vækstpakker, der måtte komme vedrørende renoveringer inden for det offentlige område – fordi de ikke kan byde på opgaven, fordi der er et krav på 15 pct. uddannelsespladser.

Vi vil til gengæld meget gerne diskutere en model, hvor vi siger, at når det offentlige udbyder opgaver, skal der være nogle sociale klausuler, som kan dreje sig om antal af praktikpladser eller andre opgaver, som kan knyttes op på det offentlige udbud. Men vi tror simpelt hen, at den her model med de 15 pct. er for rigid. Det vil komme til at ramme virksomheder – små virksomheder – som ikke bør rammes, men skal have en lige mulighed for at kunne byde på de opgaver, der måtte komme. Men igen: Intentionen er vi helt enige i.

Jeg vil godt opfordre SF til, som vi også gjorde i forhold til det andet beslutningsforslag, at overveje, om det er en god idé, at vi tager det til